

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ विद्यागणाःस्तुतिपद्यसमूहाः ॥ ४९ ॥ वचनं पठनं सरहस्यव्याख्यानं वा ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

नद्योद्गताः समुद्राश्च तथैवाप्सरसांगणाः ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव देवानां शिशवश्च ये ॥ ४४ ॥ स्त्रियश्च विविधा कारायांति रुद्रस्य पृष्ठतः ॥ सृजंत्यः पुष्पवर्षाणि
चारुरूपावरांगनाः ॥ ४५ ॥ पर्जन्यश्चाप्यनुययौ नमस्कृत्य पिनाकिनं ॥ छत्रं च पांडुरं सोमस्तस्य मूर्धन्यधारयत् ॥ ४६ ॥ चामरे चापि वायुश्च गृहीत्वाग्निश्च धि
ष्ठितौ ॥ शक्रश्च पृष्ठतस्तस्य याति राजडिह्यावृतः ॥ ४७ ॥ सह राजर्षिभिः सर्वैः स्तुवानो वृषकेतनं ॥ गौरीविद्याथगांधारी केशिनी मित्रसाङ्गया ॥ ४८ ॥ सा वि
द्या सह सर्वास्ताः पार्वत्यायांति पृष्ठतः ॥ तत्र विद्यागणाः सर्वे ये केचित्कविभिः कृताः ॥ ४९ ॥ तस्य कुर्वन्ति वचनं सेंद्रा देवाश्च मूमुखे ॥ गृहीत्वा तु पताकां वैयात्यग्रे
राक्षसो ग्रहः ॥ ५० ॥ व्यापृतस्तु श्मशाने यो नित्यं रुद्रस्य वै सखा ॥ पिंगलो नाम यक्षेन्द्रो लोकस्यानंददायकः ॥ ५१ ॥ एभिश्च सहितो देवस्तत्र याति यथा सुखं ॥
अग्रतः पृष्ठतश्चैव न हितस्य गतिर्ध्रुवा ॥ ५२ ॥ रुद्रं सत्कर्मभिर्मर्त्याः पूजयन्ती ह देवतं ॥ शिवमित्येव यं प्रादुरीशं रुद्रं पितामहं ॥ ५३ ॥ भावैस्तु विविधाकारैः
पूजयन्ति महेश्वरं ॥ देवसेनापतिस्त्वेवं देवसेनाभिरावृतः ॥ अनुगच्छति देवेशं ब्रह्मण्यः रुत्तिकासुतः ॥ ५४ ॥ अथाब्रवीन्महासेनं महादेवो बृहद्वचः ॥ सप्तमं मा
रुतस्कंधं रक्ष नित्यमंतद्रितः ॥ ५५ ॥ स्कंद उवाच सप्तमं मारुतस्कंधं पालयिष्याम्यहं प्रभो ॥ यदन्यदपि मे कार्यं देवतद्वदमाचिरं ॥ ५६ ॥ रुद्र उवाच
कार्येष्वहं त्वया पुत्रसं द्रष्टव्यः सदैव हि ॥ दर्शनान्मम भक्त्या च श्रेयः परमवाप्स्यसि ॥ ५७ ॥ मार्कण्डेय उवाच इत्युक्त्वा विसर्जनं परिष्वज्य महेश्वरः ॥ वि
सर्जिते ततः स्कंदे बभूवौ त्यातिकं महत् ॥ ५८ ॥ सहसैव महाराज देवान्सर्वान् प्रमोहयत् ॥ जज्वाल खं स नक्षत्रं प्रमूढं भुवनं भृशं ॥ ५९ ॥ च चालव्य नदच्चोर्वीतमो भूतं
जगद्भौ ॥ ततस्तद्धारुणं दृष्ट्वा क्षुभितः शंकरस्तदा ॥ ६० ॥ उमा चैव महाभागा देवाश्च समहर्षयः ॥ ततस्तेषु प्रमूढेषु पर्वतांबुदसन्निभं ॥ ६१ ॥ नानाप्रहरणं घो
रमदृश्यत महद्बलं ॥ तद्द्वेघोरमसंख्येयं गर्जच्च विविधा गिरः ॥ ६२ ॥ अभ्यद्रव द्रणे देवान् भगवंतं च शंकरं ॥ तौ विस्मृष्टान्यनीकेषु बाणजालान्यनेकशः ॥ ६३ ॥
पर्वताश्च शतस्यश्च प्रासासि परिघागदाः ॥ निपतद्भिश्च तैर्घोरैर्देवानां कं महायुधैः ॥ ६४ ॥ क्षणेन व्यद्रवत्सर्वं विमुखं चाप्यदृश्यत ॥ निरुत्तयोधना गाश्च रुत्तायु
धमहारथं ॥ ६५ ॥ दानवैरर्दितं सैन्यं देवानां विमुखं बभौ ॥ असुरैर्वध्यमानं तत्पावकैरिव काननं ॥ ६६ ॥ अपतद्गन्धभूयिष्ठं महाद्रुमवनं यथा ॥ ते विभिन्नशि
रो देहाः प्राद्रवंतो दिवौ कसः ॥ ६७ ॥ न नाथमधिगच्छन्ति वध्यमाना महारणे ॥ अथ तद्बिद्रुतं सैन्यं दृष्ट्वा देवः पुरंदरः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥